

soud k této otázce, chybí zjištění podstatného skutkového znaku zločinu podle § 81 tr. zák., pachatelova úmyslu, zmařiti úřední úkon. Uznal-li soud první stolice přes to obžalovaného vinným oním zločinem, spočívá jeho rozsudek na nesprávném použití zákona, jež činí rozsudek zmatečným podle § 281 čis. 9 a) tr. ř. Bylo proto vyhověti zmateční stížnosti a zrušiti rozsudek nalézacího soudu v napadeném výroku a důsledkem toho i ve výroku o trestu a ve výrocích souvisejících. Ježto však v rozsudku nejsou zjištěny ony skutečnosti, které při správném použití zákona měly by býti základem nálezu, nemohl zrušovací soud rozhodnouti ihned ve věci samé a bylo proto uznati, jak se stalo, aniž bylo potřebí obírat se i ostatními důvody zmatečnosti ve stížnosti uplatňovanými. K vývodům, jimiž zmateční stížnost provádí důvod zmatečnosti podle čis. 5 § 281 tr. ř., dlužno však podotknouti, že bude na soudu první stolice, by se při novém projednání věci zabýval i obhajobou obžalovaného, že ihned, jakmile ho R. vinil, že nese ukradený jetel, hodil mu jetel pod nohy a potom že teprve začala bitka, kterážto obhajoba, jak zmateční stížnost právem vytýká, může býti důležitá pro řešení otázky, zda obžalovaný měl úmysl zmařiti služební úkon Josefa R-e, tedy pro stránku subjektivní.

Čís. 2610.

Zmatku čis. 9 c) § 281 tr. ř. lze se dovolávati jen tehdy, když rozsudek prohlašuje trestný čin nesprávně za předmět obžaloby veřejné nebo soukromé (nesprávně řeší otázku, zda osoba jako obžalobce vystoupivší jest k tomu oprávněna).

Předmětem obžaloby jest určitý příběh, to jest účast obžalovaného na určitém příběhu, který podle náhledu obžaloby způsobil trestný výsledek.

Soud má přihlížeti i k změnám (doplňkům) skutkového děje, které se vyskytly při hlavním přelíčení a neporušují totožnosti děje (§§ 262, 281 čis. 8 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 31. prosince 1926, Zm II 198/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského soudu v Opavě ze dne 9. dubna 1926, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem zpronevěry podle § 183 tr. zák., mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Zmateční stížnost dovolává se důvodů zmatečnosti podle čis. 5, 9 a) a c) § 281 tr. ř. Vývody zmateční stížnosti, jimiž obžalovaný uplatňuje důvod zmatečnosti čis. 9 c) § 281 tr. ř., dlužno se obírat především, poněvadž poukazují věcně k důvodu zmatečnosti podle čis. 8 § 281 tr. ř. a poněvadž přezkoumání rozsudku s hlediska ostatních uplatňovaných důvodů předpokládá, že se odsouzení obžalovaného pro zločin zprone-

věry stalo v mezích obžaloby. Dovolávání se důvodu zmatečnosti podle čí. 9 c) § 281 tr. ř. je zřejmě pochybeno. Lzeť se ho, jak plyne z počátečních slov čí. 9 § 281 tr. ř. — »když byl v y n e s e n ý m v ý r o k e m porušen zákon nebo ho bylo nesprávně použito, pokud jde o otázku:« — dovolávati jen tehdy, když rozsudek prohlašuje trestný čin nesprávně za předmět obžaloby veřejné nebo soukromé, pokud se týče nesprávně řeší otázku, zda osoba jako obžalobce vystoupivší jest k tomu oprávněna. Takový výrok v rozsudku obsažen není a chybí proto již formální předpoklad pro dovolávání se onoho důvodu zmatečnosti. Než stížnost jest bezdůvodna, i pokud její vývody poukazují věcně k důvodu zmatečnosti čí. 8 § 281 tr. ř., že totiž soud vykročil z mezí obžaloby. Z ustanovení §§ 262 a 267 tr. ř. plyne, že předmětem obžaloby jest určitý příběh, to jest účast obžalovaného na určitém příběhu, který podle názoru obžaloby způsobil trestný výsledek. V projednávaném případě byla obžaloba vznesena pro jednání, jehož se obžalovaný dopustil vůči Aloisu Sch-ovi, jenž mu předal zboží v ceně 1.603 Kč do komisiního rozprodeje. A tu byl nalézací soud nejen oprávněn, nýbrž i povinen, by, oceniv volně výsledky veškerého průvodního řízení, zjistil skutečný průběh události samostatně a zejména zcela nezávisle na údajích obžaloby, a dotyčnou událost, položiv za základ skutkový děj jím za prokázaný vzatý, prozkoumal ve všech jejích směrech a ve všech pro výsledek příčinných okolnostech, a pak rozsudkem odpověděl na otázku obžaloby, zda a pokud se obžalovaný svou účastí na příběhu v obžalobě označeném dopustil trestného činu a kterého zákona dlužno naň použití. Nalézacímu soudu bylo přihlížeti ku změnám (doplňkům) skutkového děje, které se vyskytly při hlavním přelíčení a neporušují totožnosti děje, jak to též předpis § 262 tr. ř. soudu výslovně ukládá, stanově, by měl zřetel i na okolnosti teprve při hlavním přelíčení na jevo vyšlé. Poukaz zmateční stížnosti na předpis § 263 tr. ř. je pochybený, poněvadž ten má na zřeteli případ, když obžalovaný teprve při hlavním přelíčení jest obviněn z nějakého jiného činu, než pro který byl obžalován. Nalézací soud nevykročil proto z mezí obžaloby, odsoudiv obžalovaného pro zločin zpronevěry podle § 183 tr. zák. a není tu proto ani zjevným poukazem uplatňovaného důvodu zmatečnosti čí. 8 § 281 tr. ř.

